

ikke udtale mig nærmere om; jeg har intet med det grønlandske Blad at gøre. Men disse Forhandlinger maatte i hvert Fald afkortes ganske betydeligt, da de vist ellers vilde fylde flere Aargange af Bladet. Det er samtidigt under Debatten af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) omtalt, at det nævnte Blad ikke er godt, at dets Indhold ikke er saaledes, som man kunde kræve det, og som det burde være. Jeg kan ikke udtale mig derom. Jeg maa tilstaa, at jeg har nok set det Blad, men aldrig læst det. Det hører ikke til min Bladlæsning. (Zahle: Der er andre, som kunne læse det!) Ja, naturligvis, det ærede Medlem læser det vel.

Endelig er der et Ændringsforslag af et Mindretal, som jeg ikke kan tiltræde, men hvor jeg kan nøjes med at henholde mig til mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Den ærede Forslagsstiller har jo atter nu i Dag udtørligt, meget udførligt omtalt sit Ændringsforslag. Jeg kan naturligvis ikke gaa med til det og kan vedblivende slet ikke forstaa, at Ting som Sælharpunering, Torskepilkning osv. skulde kunne optages som lovbestemte Fag i Børneskolen i Grønland. Det ærede Medlem henviste til de tekniske Skoler og Landbrugs-skoler her i Landet, men det siger jo slet intet her, for dette er jo netop ikke Børneskoler. Nej, kunde det ærede Medlem hen-vise til, at der i Børneskolerne her i Lan-det, i Landsbyskolerne undervises i saa-danne Fag som Pløjning, Malkning og lignende fremtidige Erhvervsvirksomheder for Eleverne, saa kunde han med nogen Ret sige, at noget lignende burde finde Sted ogsaa i den grønlandske Børneskole, men saaledes er Forholdet jo ikke. Og jeg tror, der er Fag nok til at optage den Tid, i hvilken man i det hele kan faa samlet de grønlandske Børn i Skolen, til, at det vilde være ganske umuligt, og det vilde kun komme til at staa paa Papiret, om det her blev vedtaget, at Børneskolen skulde give Undervisning i saadanne Fag som Kajakroning, Fiskeri eller lignende. Dette Ændringsforslag maa jeg altsaa be-stemt fraraade, men kan i øvrigt slutte mig til de øvrige Ændringsforslag kun med Forbehold med Hensyn til Bestemmelsen om, hvor Lektor skal have Bolig.

Zahle: Den højtærede Minister gjorde en spøgende Bemærkning om, at han ikke kendte Indholdet af det grønlandske Blad. Han kunde ikke læse det, men, sagde han, med en Spydighed over til mig, det kunde jeg vel. For at de sproglige Vanskelig-

heder ikke skulle lægge nogen Hindring i Vejen for, at de Forhandlinger, vi føre, kunne blive optagne i det grønlandske Blad, skal jeg være rede til og vil her tilsige den højtærede Kultusminister at drage Omsorg for, at disse Forhandlinger blive oversatte paa grønlandsk, naar den højtærede Kultusminister saa vil tilsige mig, at de ville blive optagne i det grønlandske Blad.

Knudsen: De Grunde, den ærede Ordfører anførte for ikke at vedtage det af mig stillede Ændringsforslag, forekomme mig at være en Del svage. De ere i hvert Fald ikke i Stand til at overbevise mig om, at det vilde være urigtigt at indføre denne Undervisning i Børneskolen. Den ærede Ordfører anførte, at Naturfolk trængte ikke saa meget til denne Under-visning, som der her i Danmark trænges til tilsvarende Undervisning. Naar han anførte, at her fjerne vi os mere og mere fra Naturtilstanden, og at vi derfor være nødte til at indføre den Slags Undervisning i Skolerne, som jeg har talt om, vil jeg dog henvise til, at Grønlænderne fjerne sig ogsaa fra deres oprindelige Tilstand. Det, som foregaar i Grønland, er, at der er mange, som ikke ere i Stand til at drive det Erhverv, de tidligere have kunnet leve af. Dette er ret naturligt, og det er den Slags Ting, Civilisa-tionen fører med sig, naar den kommer i Berøring med Naturfolkene, at den fjerner dem fra deres oprindelige Naturtilstand og fører dem ind i andre Tilstande, som ikke blive tilfredsstillende for dem. Saa-ledes er det ogsaa gaaet i Grønland. Grønlænderne fjerne sig mere og mere fra den Naturtilstand, som de levede under, og de ere ikke nu i den Forstand et Naturfolk som tidligere. Men naar det Erhverv, de fjerne sig mere og mere fra, er Hovedbetingelsen for, at de kunne eksistere, i alt Fald en Hovedbetingelse for deres Velvære, forekommer det mig, at vi som et civiliseret Folk, der har sat os i Besiddelse af Grønland, og det er jo nærmest det, der er sket, have et Ansvar for, at vor Berøring med Grønland ikke skal føre til, at Grønlænderne fjernes fra det, de skulle leve af. Vi bør gøre os den størst mulige Umage for, at de vedblivende kunne drive dette Erhverv, der er Hovedbetingelsen for deres Eksistens. Det er ogsaa de Bestræbelser, der ere gjorte af den grønlandske Handels Bestyrer, Dr. Rink. Han har lagt Hovedvægten paa saa meget som muligt at holde